

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

239. Quòd munus sit etiam à lingua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

De eadem re. *Ex Concilio Meldensi*
cap. XLIII.

Concil. Meld.
c. 43.
Burchard. lib.
1. c. 21.

S. Gregor. lib.
7. Ind. 2. epist.
110.
Idem lib. 4.
Ind. 14. epist.
51.

CCXXXVIII. Cavendum est & sum-
mopere præcavendum ac per virtutem Christi
sanguinis interdendum Episcopis & Regibus
& omnibus sublimioribus potestatibus atque
cunctis fautoribus & electoribus quorumcun-
que, atque consensoribus seu ordinatoribus in
gradu ecclesiastico, ut nemo per simoniacam
hæresim regiminis locum obtineat quacunque
factione, calliditate, promissione, seu com-
moditate, aut datione per se aut per emissam
personam, cum Spiritus sanctus inter cetera
documenta per os sancti dicat Gregorij: *Cur*
non perpendit qui benedictio illi in maledictio-
nem convertitur? Et alibi: *Dolens, inquit, di-*
co, gemens denuntio, quia sacerdotium, quod
apud vos intus cecidit, foris diu stare non po-
terit.

Quòd munus sit etiam à lingua. *Ex dictis*
Gregorij Papa.

S. Gregor. ho-
mil. 4. in
evangelia.
Burchard. lib.
1. c. 113.

Esa. 33.

CCXXXIX. Sunt nonnulli qui nummorum
quidem præmia ex ordinatione non accipiunt,
& tamen sacros ordines pro humana gratia
largiuntur. Hi nimirum quod gratis accipiunt,
gratis non tribuunt, quia nummum favoris de
impenso officio sanctitatis expetunt. Unde
cum virum justum describeret Esaias, ait: *Qui*
excudit manus suas ab omni munere. Quia aliud
est munus ab obsequio, aliud munus à manu,
aliud munus à lingua. Munus ab obsequio, est
subjectio indebitè impensa. Munus à manu,

DE ECCLES. DISCIPLINIS. II7

pecunia est. Munus à lingua, favor. Qui ergo sacros ordines tribuit, tunc ab omni munere manus excutit quando in divinis rebus non solum ullam pecuniam, sed etiam humanam gratiam non requirit. [*Vide S. Gregor. lib. 9. Moral. c. 17. & lib. 12. c. 25.*]

Ne Presbyteri, ut Ecclesias obtineant, munera dent. *Ex Capitularium libro 1.*

CCXL. Ut nullus Presbyter ad introitum Ecclesiæ xenia donet. [*Vide Capitulare Theodulfi cap. 16. Capitula Ahytonis Episcopi Basileensis ad Presbyteros suos cap. 12. & Capitulare ejusdem cap. 33.*]

Lib. 1. Capitular. c. 146.

De his sacerdotibus vel Clericis qui per pecunias aliorum sacerdotum Ecclesias aut beneficia subripiunt vel subvertunt.

Sancitum est atque omnibus modis prohibitum, ut si quis Presbyter præventus fuerit alicui Clerico aut laico munera dare aut dedisse aut alicui pecuniam tribuere ut alterius Presbyteri Ecclesiam subripiat, pro hac cupiditate seu rapina turpis lucri gratia deiciatur à clero & alienus existat à regula. Nam si pro misericordia Episcopo placuerit longo tempore eum, pœnitendo quæ gessit, in carceris ærumna recludere, & usque ad satisfactionem ibi detineri, & postea, si se correxerit, & talia deinceps minimè se facere promiserit, humaniùs erga eum agere, poterit, si voluerit, & ipse dignus inventus fuerit.

Lib. 7. Capitular. c. 146. Burchard. lib. 3. c. 114.